

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő	15.00 Szent László fiú-kör (5-7. osztály)
	19.00 Fialtal házas
Kedd	18.00 Haladó katekumen

Hirdetések

1. A mai nap **Laetare, azaz Öröm** vasárnap van.
2. Jövő hét vasárnap a **szentföldi keresztények megsegítésére** lesz a gyűjtés templomainkban.
3. Péntekenként az esti szentmise előtt $\frac{1}{4}$ **6-tól végezzük a keresztúti ájtatosságot**. Vegyünk rajta részt minél többen!
4. Lassan aktuálissá válik a személyi jövedelemadó 1 %-ának a följánlása. A katolikus egyház technikai száma **0011**, a Szent Kereszt Katolikus Iskoláért Alapítvány adószáma pedig **18693290-1-13**
5. **Jövő szombat Tiszamenti ifjúsági találkozó** lesz Jászkarajenőn, szeretettel hívjuk fiataljainkat. Érdeklődni Tamás atyánál lehetséges.
6. Húsvét közeledtével különösképpen is **nézzünk szét azon beteg és idős testvéreink között**, akik nem tudnak templomba járni, s szeretnék, ha meglátogatnák őket az ünnepekig egy atya. Jelezzük ezt a sekrestyében vagy az irodában jövő vasárnapig (név, cím, telefonszám megadásával)

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2017. március 11. IX. évf. 10. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-144

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Nagyböjt 4. vasárnap

Abban az időben Jézus ezt mondta Nikodémusnak: „Ahogy Mózes fölemelte a kígyót a pusztában, úgy fogják fölemelni az Emberfiát is, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen. Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Isten nem azért küldte Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy általa üdvözüljön a világ. Aki hisz benne, az nem esik ítélet alá, de aki nem hisz, az már ítéletet vont magára, mert nem hitt Isten egyszülött Fiában. Az ítélet ez: A világosság a világba jött, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert tetteik gonoszak voltak. Mert mindenki, aki gonoszat tesz, gyűlöli a világosságot, és nem megy a világosságra, nehogy napvilágra kerüljenek tettei. Aki azonban az igazságot cselekszi, a világosságra megy, hadd nyilvánuljanak ki tettei, hogy Isten szerint cselekedte azokat.”

Útravaló

Jézus élete szemlélődő volt, miközben nagyon aktív mindennapok élt át. Az evangéliumi elbeszélésekből tudjuk, hogy gyakran evésre, pihenésre sem maradt ideje, de mégis megmutatta, hogy miként lehet a jelen pillanatban

élni. Mi keresztények hiszünk az ő szüntelen jelenlétében, de valahogy a hétköznapijainkban nem mutatkozik meg ennek valósága. Szemlélődni azt jelenti, hogy elfogadom a jelen pillanatot, mint az Isten áruháját, amelyben rejtőzködik. Sokan nem szeretik azt a valóságot, amelyben élnek, menekülnének belőle, pedig Istennel pont abban, itt és most tudnának találkozni (nem a múltban vagy a jövőben). Meg kell tanulnunk felfedezni Istent abban a valóságban, amelynek nincs tömjénillata, semmi emelkedett és glória nem övezi, igen nehéz. Ha készek vagyunk a szemlélődésre, feltehetjük a kérdést: Isten itt, ebben a helyzetben hova akar elvezetni engem a szeretetben? Mire akar vajon megtanítani engem?

Útravaló Ferenc pápától

Ha azt kérdezem, mind bűnösök vagytok-e, azt válaszoljátok: „Igen, atyám, mind azok vagyunk.” – „És mit tesztek, hogy megbocsáttassanak bűneitek?” – „Meggyónjuk őket.” – „És hogyan mentek gyónni?” – „Hát, odamegyünk, elsoroljuk a bűneinket, a pap feloldoz, három Üdvözlégyet ad penitenciaként, aztán hazamegyünk békével.” Ha ezt felelitek, akkor nem értettétek meg a lényegét! – hangsúlyozta a szentatya. – Csak elmentetek a gyóntatófülkébe, és mint egy közhivatalban, elintéztetek egy ügyet. Nem úgy mentetek oda, hogy szégyenkeztetek tetteitek miatt. Láttatok néhány foltot a lelkiismereteten, és tévesen azt hittétek, hogy a gyóntatószék egy tisztító, ahol kiveszik a foltokat. Nem voltatok képesek szégyenkezni a bűneitek miatt.

Szégyenkezni kell tehát, de tudatában kell lenni a megbocsátásnak is. Helyet kell csinálnunk a lelkiismeretünkben a megbocsátásnak, a csodának, amit Isten a szívünkben véghezvisz. Ha ugyanis ez a csoda nem tud oda belépni, akkor a gyónás után kimegyünk, találkozunk egy barátunkkal, és elkezdünk kibeszélni valakit, vagyis tovább vétkezünk. Csak akkor tudok én is

megbocsátani, ha úgy érzem, hogy nekem is megbocsátottak – magyarázta a pápa. – Ha nem vagyunk tudatában annak, hogy megbocsátottak nekünk, akkor soha nem fogunk tudni mi magunk megbocsátani. Mindig bennünk lesz a többiekkel való leszámolás vágya. A megbocsátás teljes. De csak akkor vagyunk rá képesek, ha miután érezzük, hogy vétkeztünk, szégyelljük magunkat, és bocsánatot kérünk Istentől. S ha érezzük az Atya megbocsátását, mi magunk is meg fogunk tudni bocsátani.

Az élet igéje márciusban

„Uram, mutasd meg nekem útjaidat, taníts meg ösvényeidre!”

„Önmagát útnak nevezte, és ezzel azt akarta mondani, hogy nekünk is az ő útján kell járnunk. Mondhatjuk, hogy Jézus útjának a neve: szeretet. A szeretet, amelyet Jézus élt és hozott, egyedülálló és rendkívüli. Ugyanaz a szeretet, amelynek a tüze Istenben ég. De kit szeressünk? Természetesen a legfőbb kötelességünk, hogy Istent szeressük. Azután szeressünk minden felebarátot.

Reggeltől estig ilyen szeretettel éljünk meg minden találkozást. Otthon, az egyetemen, a munkahelyen, a sportpályán, pihenéskor, a templomban és az utcán is használjunk ki minden alkalmat, hogy úgy szeressük a többieket, mint önmagunkat, hogy Jézust lássuk bennük, és ne hagyjunk ki senkit, sőt, szeressünk mindenkit elsőként. A lehető legmélyebben lépünk be a másik lelkébe, értsük meg igazán a problémáit, az igényeit, a bajait és az örömeit is, hogy megoszthassunk vele mindent, amit él. Valamiképpen legyünk a másik, mint Jézus, aki Isten, és szeretetből olyan ember lett, mint mi. A felebarát így érezni fogja, hogy megértik, fölemelik, mert lesz, aki vele hordozza a terheket, az aggodalmat és osztozik a kis örömeiben is. »Éljük a másikat«, »éljük a másikat«: ez a nagy ideálunk, ez a létező legnagyobb dolog.”